

FORORD

Musik kan forbinde mennesker – på tværs af landegrænser, sprog og generationer – og musik kan polarisere. Efter *Rammstein – Eine musikalische Reise durch Deutschland* inviterer denne bog til at lære den mand nærmere at kende, som med sin stemme, sine tekster og sin umiskendelige udtrykskraft i afgørende grad har præget bandet: Till Lindemann.

Lindemann er ikke kun sanger og sangskriver, men også digter, performer og provokatør. Hans kunst udfordrer, den irriterer, fascinerer og giver stof til eftertanke – om temaer som liv og død, sprog og ekstase, kunst og kultur, samfund og historie, identitet og iscenesættelse, forhold og tilknytning, mening og seksualitet, køn og vold, tro og religion, ironi og depression, apokalypse og autograf:

*Der liebe Gott hat auch schon eins
Und alle Engel – alle meins
Ich bin Platz Eins
Alle Frauen – alles meins
Alles dreht sich nur um mich*

Lindemanns tekster og iscenesættelser polariserer ekstremt: fra kærlighedslyrik, selvtvivl og det lyriske jeks fortvivlelse til yderst foruroligende og også frastødende, kvinde- og menneskeforagtende storheds-, volds- og muligvis voldtægtsfantasier. Denne polarisering, dette tabubrud og skandalen synes at være tilsigtede. De er en væsentlig del af den store, også internationale, succes og vækker berettigede spørgsmål, kontroverser og også afsky. Mellem *Ich hasse Kinder*, *Allesfresser*, *Knebel*, *Ach so gern* („Und manche hauchte leise ‚Nein‘ / Doch ich kannte kein Erbarmen“) og *Altes Fleisch* på den ene side og *Ich weiß es nicht* („Ich weiß nicht, wer ich bin ... / Ich weiß es nicht / Ich weiß es nicht“), *Frau & Mann*, *Wer weiß das schon*, *Übers Meer* („Ohne Dich will ich nicht / Bin ich nicht“) og *Platz Eins* på den anden side findes hårdhed, vold, brutalitet, tabubrud, fortvivlelse, kærlighed, ømhed, humor og (selv-)ironi i et med-, mod- og sideordnet samspil, der oprører og frastøder som et pyromansk-multimedialt uvejr, der får Richard Wagners „teatertorden“ til næsten at fremstå idyllisk, og som presser sanser, følelser og tanker til det yderste, lader os skue ud over havet og ned i mange af menneskelivets dybder og afgrunde.

Denne bog inviterer til at lytte og se nærmere efter og til at danne sig sin egen mening. Den lader Till Lindemann selv komme til orde, hans sangtekster, hans lyriske jeg og hans videoer (hvis sådanne foreligger). Den viser, hvor tæt sprog og kultur er vævet sammen. Den, der beskæftiger sig med Lindemann og Rammstein, opdager også mange facetter af det tyske sprog, fra den rå direktehed og problematiske aggressivitet og brutalitet i nogle sange til mere eftertænksomt-poetiske tekster. Alexander Hemstedt anslår denne opdagelsesrejse varsomt og ledsager den med KI-genererede visualiseringer og mange, også eksistentielle, spørgsmål, der peger langt ud over den skolemæssige sammenhæng.

„The best show on earth – something you must see before you die“, skriver det amerikanske musikma-

gasin *Rolling Stone* om Rammstein.

Derfor ønsker jeg denne bog, ligesom dens forgænger *Rammstein – Eine musikalische Reise durch Deutschland*, stor succes, dens læsere en kritisk og spændende opdagelsesrejse og mig personligt et fælles koncertbesøg, hvis mine snarere sarte nerver kan holde til det – en autograf behøver det ikke at være ...

Dr. Ralf W. Büchner
Vogelhallig, Aventoft, marts 2026